

RECITAT (abans de cantar)

Sé, pels antics oracles, que ets com un escull jove i valent, i que en els teus cabells d'algues i curculles, jo aprendré els camins tan difícils del vent. Que el teu pit contra la mar, que els teus ulls contra la llum, són només el senyal de la teva primavera, i que encara no tens por del teu orgull.

Jo, adorador de les branques d'olivera. Captiu dels ragis del sol. Amb una magrana d'estels com a únic present, vinc a tu i despullo el meu pit per encadenar-lo al teu. Per encadenar-lo al teu.

CANTAT

Astre d'amor. Mestre de la llum, llavi rogent d'alba en toc, per qui, amb afany, visc i sóc.

I és que tant, tant val la vida, que el cor meu, teu, no sap viure, tot veient que tant, tant curta la seva mida és.

I és així, sí, dol i fira, però no tens, tinc, millor amiga que aquest fil fi que embasta un espai i un temps tan breu. Omplo el got de vi amb la llum d'un sol naixent, per tants amics que vindran a en joiar el nostre present.

Bec pel seu destí, que els hi sigui generós, perquè floreixin en ells somnis

que tu i jo avui sembrem.

I és que tant, tant val la vida, que el cor teu, meu, no sap viure

Tot veient que tant, tant curta La seva mida és. Si és un joc, goig i aventura. Si és un plany, guany per a la lluita, i un alè ple que ens empeny fins al darrer anhel.

Omplo el got de vi amb la llum d'un sol ponent, per tants amics ara absents que van (as)senyalant el camí.

Bec pel seu ahir, pel coratge del seu gest, que el riure net dels infants faci el seu repòs ben feliç!

I és que tant, tant val la vida!